

JÓZSEF ATTILA: TANÍTÁSOK

1

**Lesznek, akik majd kinevetnek.
Ti ne hallgassatok azokra.**

**Olyanok ők, mint a cserepes
Urasági kastély gyermekei:
Nevetik a durvaorrú parasztot,
Mikor trágyas szekerén elindul,**

**Hogy kenyérré kovászolja a földet.
És lesznek, akik elszörnyülködven
Ilyesfélét beszélnek egymásnak:
Miket össze nem fecseg ez az ember!
Hisz ez bolond, zárjuk el hamar,
Lázás hitét lehúti majd a magányosság.**

**Erre pedig csak azt mondhatom,
Az én akarásom nem bolondság,
Hanem töviggalászos táblája a tibennetek
Még csak csirázó búzaszemeknek.
Az én hitem a földnek melegsége
És miként a föld szétosztja melegét
Gyenge füveknek, rengeteg erdőknek egyaránt,
Az én hitemet úgy osztom szét közöttetek.**

**Ti mégse hallgassatok a szörnyülködőkre
És meg ne vessétek őket:
Mindannyian és egyformán
Testvéreim vagytok.**

